

Ewa Szary

"Trwałość tematu wobec zmienności konwencji", Zbigniew Barański, "Nurt", nr 11 (1970) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/40, 120

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) BARAŃSKI Zbigniew, BRZOZA Halina: Trwałość tematu wobec zmienności konwencji. "Nurt" 1970 nr 11 s.10-13.

Praca podejmuje problematykę teoretycznoliteracką: "trwałości tematu" i "zmienności konwencji", w oparciu o analizę konkretnego materiału historycznoliterackiego, a mianowicie twórczości poetyckiej i filmowej autorów radzieckich z lat 1918-1970 dotyczącej postaci Lenina. Autor analizuje kolejno teksty: Jesienina, Pasternaka, Majakowskiego, Sołuchina, Twardowskiego, Ługowskiego, Jewtuszenki, Roźdiestwińskiego, Wozniesińskiego, filmy: Wetrowa i Eisensteina. Stwierdzenie faktu żywotności "tematu Lenina" w ciągu 50-letniego rozwoju radzieckiej twórczości poetyckiej i filmowej posłużyło autorowi do wyciągnięcia uogólnień na temat głównych linii semantycznego i stylistycznego rozwoju tego zagadnienia: od wywodzącej się z romantyzmu konwencji patetyki i heroizacji poprzez konwencję kroniki i wspomnienia, deheroizację i konkretyzację - do poetyki uogólnień, które zmierzają ku polifoniczności i abstrakcyjności (twórczość Wozniesińskiego).

E.Sz.

BP/40

(I) BALBUS Stanisław: Z problemów rytmiki wiersza Zygmunta Krasińskiego. "Pamiętnik Literacki" R.LXI: 1970 z.4 s. 139-160.

Studium z zakresu teorii wiersza. Punktem wyjścia rozważań autora na temat rytmiki wiersza Krasińskiego są dwie obserwacje: uznanie prekursorstwa Krasińskiego jako twórcy prozy poetyckiej oraz uznanie rytmu za jeden z głównych wyznaczników prozy poetyckiej. Celem pracy jest odpowiedź na następujące pytania: 1) jaki jest zasób środków i form rytmicznych wiersza Krasińskiego, 2) jak kształtują się stosunki między tymi formami na przestrzeni całej jego twórczości wierszowanej, 3) w jakim kierunku zmierza rozwój wersyfikacji, 4) czy zmiany zachodzące w toku rozwoju wersyfikacyjnego są zmianami istotnymi.

E.Sz.

BP/40